

РЕШЕНИЕ

№ 206

гр. София, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД, 2-РО ГРАЖДАНСКО
ОТДЕЛЕНИЕ 3-ТИ СЪСТАВ**, в публично заседание на четиринадесети
ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Камелия Маринова

Членове: Веселка Марева
Емилия Донкова

при участието на секретаря Даниела Ив. Танева
като разгледа докладваното от Камелия Маринова Касационно гражданско
дело № 20228002104573 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 290 – чл. 293 от ГПК.

Образувано е по касационна жалба на Д. Л. С. чрез пълномощника ѝ адвокат М. З. против решение № 261531 от 5.05.2022 г., постановено по гр. д. № 10179 по описа за 2020 г. на Софийски градски съд, с което след частична отмяна (относно солидарното осъждане на ответниците и размера на присъденото обезщетение) и частично потвърждаване (в отхвърлителната му част) на решение № 81239 от 3.05.2020 г. по гр. д. № 5334/2019 г. на Софийски районен съд

- „Селевкиди“ ООД, гр. София е осъдено да заплати на Д. Л. С. на основание чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД сумата 2 600 лв., обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди от обиди и клеветнически твърдения, публикувани през периода 13.08.2015 г. - 26.11.2018 г. в „Клюки.бг“, „Разкрития.ком“ и „kliuki.Net“, ведно със законната лихва от 28.01.2019 г. (депозирани на иска) до окончателното плащане;

- „Пик Нюз“ ЕООД, гр. София е осъдено да заплати на Д. Л. С. на основание чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД сумата 1000 лв., обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди от обиди и клеветнически твърдения, публикувани през периода 17.06.2017 г. - 10.01.2019 г. в „pik.bg“, „Ретро.бг“, и в. „Ретро“, ведно със законната лихва от 28.01.2019 г. (депозирани на иска) до окончателното плащане;

- отхвърлени са предявените иски за разликата до присъдения от първоинстанционния съд размер от 6000 лв. и до претендирания размер от 24 900 лв.

„Селевкиди“ ООД, гр. София и „Пик Нюз“ ЕООД, гр. София не са подали отговор на касационната жалба по реда и в срока по чл. 287, ал. 1 ГПК.

С определение № 1940 от 3.07.2023 г., постановено по настоящото дело, е допуснато касационно обжалване на основание чл. 280, ал. 1, т. 3 ГПК по въпроса „по какви критерии се определя броя на деликтите и съответно наличието на солидарна отговорност по чл. 53 ЗЗД в хипотеза, в която претендираните вреди са причинени от няколко публикации, осъществени в определен период от време, от издания, собственост на различни лица“ и на основание чл. 280, ал. 1, т. 1 ГПК по въпроса „за приложението на критерия „справедливост“ по чл. 52 ЗЗД в хипотеза, в която претендираните вреди са причинени от няколко публикации с неидентично съдържание, осъществени в определен период от време, от издания, собственост на различни лица“.

Данните по делото са следните:

Искът е бил предявен за солидарно осъждане на „Селевкиди“ ООД, гр. София, „Пик Нюз“ ЕООД, гр. София и „Спортал.бг“ ЕАД, гр. София да заплатят обезщетение за неимуществени вреди от публикации в периода от 13.08.2015 г. до 10.01.2019 г. в посочени електронни и печатни медии, собственост на ответниците, на множество статии, съдържащи твърдения, които са неверни и накърняват доброто име и честта на ищцата. Солидарната отговорност се обосновава с оглед издаването на увреждащите публикации в един и същи период, наличието на идентичност в коментиранияте от различните издатели теми, а освен това в целокупния негативен ефект, кумулиращ едновременните усилия на ответниците да нанесат неморални вреди на ищцата.

Първоинстанционният съд е осъдил ответниците солидарно да заплатят обезщетение от 6000 лв. и е отхвърлил иска за разликата до претендираните 24 900 лв. Решението е било атакувано от ищцата в отхвърлителната му част с доводи, че определеното обезщетение е занижено; от ответника „Селевкиди“ ООД, гр. София с доводи, че спрямо него не е доказан фактическият състав на непозволеното увреждане и ищцата да е търпяла емоционални болки и страдания като пряк резултат от цитираните публикации в „Клюки.бг“, „Разкрития.ком“ и „kliuki.Net“ и от „Пик Нюз“ ЕООД, гр. София с доводи, че липсват доказателства да е издател на вестник Ретро и сайта Ретро, а съответно няма пасивна легитимация и доводи относно обсъждането на доказателствата.

С молба с вх. № 5085537/01.07.2020 г., уточнена с молба с вх. 5092061/10.07.2020 г. Д. Л. С., е посочила, че оттегля въззивната жалба спрямо ответника „Спортал.бг“ ЕАД, гр. София като иска въззивният съд да разгледа претенциите □ единствено спрямо „Селевкиди“ ООД и „Пик Нюз“ ЕООД и Софийски градски съд е прекратил производството по жалбата на ищцата в частта, с която е отхвърлен иска спрямо „Спортал.бг“ ЕАД, гр. София.

Въззивният съд е приел за установено от ангажираните в хода на първоинстанционното производство преписи на статии и разпечатки от електронния регистър, че ответникът „Пик Нюз“ ЕООД е собственик на сайтовете „pik.bg“ и „retro.bg“, както и на вестник „Ретро“ съответно ответникът „Селевкиди“ ООД е собственик на „Клюки.бг“, „Разкрития.ком“ и „kliuki.net“, а ответникът в първоинстанционното производство „Спортал.бг“ ЕАД, който не е страна във въззивното производство е собственик на „HotNews.bg“ и „Woman.bg“.

Безспорно е установено и че в периода от 13.08.2015 г. до 10.01.2019 г. са тиражирани в интернет пространството на страниците на електронните медии „Клюки.бг“, „Разкрития.ком“ и „kliuki.net“, „HotNews.bg“ и „Woman.bg“, „pik.bg“, „retro.bg“ и във вестник „Ретро“ 20 на брой публикации, които касаят ищцата, доколкото в тях се съдържат твърдения, квалифицирани от нея като неправдиви и уронващи нейния авторитет в обществото. В някои от тях се съдържат твърдения за наличие на обтегнати, нездрави отношения между ищцата и бащата на нейното дете, други статии пък са озаглавени с привличащ четящия и внушаващо сензация заглавие, което компрометира доброто ѝ име.

Съдът е проследил е следната хронология на издадените статии:

На 13.08.2015 г. в „Клюки.бг“ е публикувана статия със заглавие „Д. Л. се държи с мъжа си като с куче: Виж на какво го подлага!...“ и извадка от съдържанието: „Всяка сутрин се чува как хърка навън. Явно не спят заедно с Д., но бива ли такова отношение към човека?! Да спи навън като някакво куче...“ - споделят очевидци“. На 21.06.2016 г. в електронната страница на същата медия е публикувана нова статия със заглавие „Шок: вижте какво се случва в дома на Д. Л. - истината потресе всички.“. Последващо е публикувана на 20.12.2016 г. пак в „Клюки.бг“ статия със заглавие: „Колегите ѝ в bTV в ступор: Виж какво се случи с Д. Л.! (истината ги потресе-още подробности). Статия от тази медия е публикувана и на 13.06.2017 г. със заглавие „Край на приказката: Д. Л. се раздели с американския продуцент!“ и извадка от съдържанието: „Д. Л. се тресе от нерви. Д. Л. остана самотна майка“, както и на 19.09.2017 г. със заглавие „Д. Л. крие срамно минало. С тези напъни станала водеща“. Публикувана на 02.03.2018 г. в „Клюки.бг“ е също статия със заглавие „Бомба: Л. У. на Д. Л. има друго семейство в Америка“ и част от съдържанието: „Американският продуцент все още е женен и има дете от този брак. Макар отдавна да не е със съпругата си, той не се развежда, защото така ще трябва да се прости с половината от имуществото си, което се оценява на 59 млн. долара. Когато се запознал с Д. Л., той ѝ разкрил всичко това, а тя се съгласила да живее с него в грях.“ „Все пак Д. се уреди добре, защото получава солидна издръжка от милионера. Така че не можем да я съжалим ни най-малко.“ На 03.06.2018 г. в електронната страница „Клюки.бг“ е издадена статия със заглавие: „Защо Д. Л. се раздели с мъжа си?..“ Публикувана на 06.06.2018 г. в електронната страница „Клюки.бг“ е статия със заглавие „Д. Л. си прибра палавия мъж „и извадка от съдържанието „Д. Л. прости на неверния си мъж“. На 01.07.2018 г. в същата медия „Клюки.бг“ е публикувана статия със заглавие „Д. Л. си търси нов мъж: Не е за вярване какво си причини за да го открие!“ и извадка от съдържанието „Тя си направи корекции по лицето, от които сега ще си пати жестоко.“ Публикувана на 26.11.2018 г. в електронната страница „Клюки.бг“ е статия със заглавие „Американският съпруг би шута на Д. Л.! (Сагата приключи-виж още)“. Последната публикувана от тази медия е статия от същата дата и със заглавие „Свърши се: Съпругът на Д. Л. я напусна окончателно! (още подробности)“. Общия брой на статиите, издадени от „Клюки.бг“, чийто собственик е ответникът „Селевкиди“ ООД, са 10.

На 14.06.2017 г. в електронната страница на „Разкрития.ком“ е публикувана единствената статия от тази медия, също собствена на ответника „Селевкиди“ ООД, със заглавие „Д. Л. не може да преживее раздялата с мъжа си (Виж как ѝ се стъжни живота)“ и съдържание: „Д. Л.

е станала кълбо от нерви. След като съпругът ѝ продуцентът Л. У. я изостави заедно с дъщеря им, актрисата едва се побира в кожата си от яд. Американецът вдигнал щур скандал на жена си и си заминал за Щатите. Оттогава вече ще стане месец изобщо не се е обаждал поне да чуе как е дъщеря им.“

На 15.06.2017 г. в електронната медия „kliuki.net“, отново притежавана от ответника „Селевкиди“ ООД, е публикувана статия със заглавие „Д. Л. натирена от мъжа си (Продуцентът Л. У. я зарязва с детето им)“ и извадка от съдържанието: „Д. Л. беше позорно натирена от мъжа си - американският продуцент Л. У.. Той се е върнал в родината си, като нито веднъж, вече седмица, не потърсил дъщеря си София. Без много обяснения и въпроси той се разделил със съпругата си. Водещата на съботно-неделния блок по Би Ти Ви не била на себе си от тогава. Тя бе забелязана нервно да влачи дъщеря си в София след себе си.

На 17.06.2017 г. в електронната страница „pik.bg“ е публикувана статия със заглавие „Само в ПИК и РЕТРО „Д. Л. стана самотна майка.“ По-късно на 01.10.2017 г. отново в „pik.bg“ е публикувана втора статия, този път със заглавие „Само в ПИК и РЕТНО „Ето я голата Д. Л. като Мис Видин. Актрисата спечелила конкурса на Балкантурист чрез любовник“. На 06.03.2018 г. в електронната медия „Ретро.бг“ е публикувана статия със заглавие „Д. Л. с тайна дъщеря в Америка.“

На 22.11.2018 г. във вестник „Ретро“ е излязла от тираж статия със заглавие „Д. Л. напусна мъжа си!“ и извадка от съдържанието „Сагата между Д. Л. и американския ѝ мъж Л. У. най-сетне приключила с окончателна раздяла. През последната една година двамата бяха в крайно обтегнати отношения, а за краха на връзката им се говореше от доста време.“. След няколко месеца на 10.01.2019 г. отново във вестник „Ретро“ е публикувана статия със заглавие „Д. Л. джигит на пътя“ и извадка от съдържанието „Времето все не ѝ достигало...откакто с мъжа ѝ Л. У. се разделили“.

Електронните медии „kliuki.net“, „Разкрития.ком“ и „Клюки.бг“ са собственост на ответника „Селевкиди“ ООД, което обстоятелство не е оспорено. Издадените от посочените медии, собственост на този ответник, статии са общо 12 на брой от общия брой процесни статии.

Електронните медии „pik.bg“, „retro.bg“ и вестник „Ретро“ са собственост на ответника „Пик Нюз“ ЕООД. Възражението на последния, че липсват доказателства за това обстоятелство, поддържано и във въззивната му жалба, се явява преклудирано, тъй като възражението, че не е пасивно легитимиран е депозирано след отговора по чл. 131, ал. 1 ГПК. Независимо от този извод въззивният съд е отбелязал, че възражението е и неоснователно, предвид ангажираните писмени доказателства пред СРС (л. 86 – 89) и новелата на чл. 7а, ал. 8 от Закона за задължителното депозиране на печатни и други произведения и за обявяване на разпространителите и доставчиците на медийни услуги. Общо издадените от тези медии статии, коментиращи ищцата Л., са 5 на брой.

Електронните медии „HotNews.bg“ и „Woman.bg“, издали общо 3 на брой от процесните статии, са собственост на участващия само в рамките на първоинстанционното производство ответник „Спортал.бг“ ЕАД.

Въззивният съд е отчел и събраните гласни доказателства.

Свидетелката А. Г. Т. е съседка и близка на ищцата, поради което има преки впечатления върху бита на същата. Споделя, че знае за публикувани „жълти статии“ в периода 2015-2019 г., касаещи нейната близка. Уточнява, че същите били с негативно съдържание, като в тях се разказвало, че Д. Л. се разделила със своя партньор Л., което било в противовес с действителността и последните имали прекрасни отношения. Разказва, че писанията в медиите предизвикали напрежение в семейството на ищцата, като майка ѝ получила бъбречна криза, а баща ѝ вдигнал кръвно. Поддържа, че разгласената информация е невярна, тъй като Д. и Л. били прекрасно семейство, ищцата - отговорна и любяща майка и съпруга, а Л. – прекрасен баща. Споделя, че семейството никога не е живяло разделено, освен в случаите когато Л. работел в чужбина за седмица-две. Обяснява, че присъствала на разговори, в които на ищцата ѝ се налагало да обяснява на близки, приятели и колеги, че семейството не е разделено. Информацията в публикациите предизвикала нездрав сън у ищцата, изнервяла я до степен да се разплаква от безсилие, да се тревожи как всичко това ще се отрази на дъщеря ѝ. Ограничила социалните си контакти.

Свидетелят Ч. Н. е журналист и е пряко свързан в своята работа с издаването на вестник „Ретро“. Признава, че във вестник „Ретро“ са публикувани статии във връзка с ищцата. По негова информация, всичко описано в тях отговаря на истината, като източниците били чужди. Обяснява, че всяка медия подбира информация, която би предизвикала интерес у четящия, но същата подлежи на проверка досежно истинността ѝ, в това число и чрез директен контакт с хората, за които се отнася съответния публицистичен материал. В случая признава, че не е звънял на г-жа Л., а освен това не знае някой друг от неговия екип да го е направил. Споделя какъв е начинът на изготвяне на материал за статия, като при препечатване от друга медия се предполагало, че препечатаното отговаря на истината. Понякога информацията се проверявала, друг път – не, като проверката се изразява в позвъняване на медията, от която изхожда първичната информация. Накрая, тъй като информационният поток бил много богат, било невъзможно всяка информация да се проверява.

При така възприетите факти въззивният съд е посочил, че причинени вреди от изнесена от журналист информация, е основание за ангажиране отговорността на издателя на изданието по реда на чл. 49 ЗЗД. Отговорността се носи от издателя на изданието, както при известен автор на изнесената информация, така и при неизвестен такъв. Издателят на изданието носи отговорност за верността на написаното, както и за това, че то е резултат от добросъвестно журналистическо разследване. Свободата на словото се разпростира до пределите, след които вече засяга други конституционни ценности, каквито са доброто име и правата на други граждани. (за този извод съдът се е позовал на практиката на ВКС по решение № 147/18.03.2011 г. по гр. д. № 1640/2010 г. на ВКС, IV-то г. о. и решение № 404/13.07.2010 г. по гр. д. № 907/2009 г. на ВКС, III-то г. о.). На проверка на истинност подлежат фактическите твърдения, те могат да доведат до ангажиране на отговорността на автора им, съответно на издателя по реда на чл. 49 от ЗЗД. Мненията и оценките не подлежат на проверка за вярност – те могат да доведат до отговорност по чл. 45 съответно по чл. 49 от ЗЗД, само ако представляват обида. (така решение № 85/23.03.2012 г. по гр. д. № 1486/2011

г. на ВКС, IV-то г. д.).

Посочил е и че още в депозирания по реда на чл. 131, ал. 1 ГПК отговор ответниците „Селевкиди“ ООД и „Пик Нюз“ ЕООД са възразили срещу солидарната отговорност, която се твърди да е налице в случая.

Приел е, че съобразно константната съдебна практика, когато повече издатели са публикували по едно и също време или в близък интервал от време (ВКС приема близък да е интервалът между около един месец), идентични по съдържание публикации, съдържащи обидни, клеветнически и засягащи личността твърдения, те носят солидарна отговорност за възмездяване на вредите. В производството по иска за обезщетение за причинените вреди съдът не е длъжен да изследва съотношението между вината на съпричинителите, тъй като съгласно чл. 53 ЗЗД те отговарят солидарно, а съгласно чл. 122, ал. 1 ЗЗД кредиторът може да търси изпълнение на цялото задължение от всеки от солидарните длъжници. Съотношението на вината е предмет на иска по чл. 127 ЗЗД, където предмет на делото са вътрешните отношения между длъжниците - така е прието в решение № 253 от 29.01.2014 г. по гр. д. № 1251/2012 г., III г. о. на ВКС.

Съставът на Софийски градски съд е приел, че в настоящия случай не може да се застъпи тезата за наличие на солидарна отговорност между ответниците – собственици на медии, издали процесните 20 броя статии. На първо място ответните дружества са издавали статии, но не интензивно една след друга, а в един изключително продължителен във времево отношение период, с големи интервали от време между самите публикации. Ответникът „Селевкиди“ ООД чрез „Клюки.бг“ е издал статии съответно на 13.08.2015 г., на 21.06.2016 г., на 20.12.2016 г., на 13.06.2017 г., на 19.09.2017 г., на 03.06.2018 г., 06.06.2018 г., 01.07.2018 г. и 26.11.2018 г. „Разкрития.ком“, собственост на същия ответник, издава статия на 14.06.2017 г., а „kliuki.net“ е издал статия на 15.06.2017 г. На свой ред ответникът „Пик Нюз.“ ЕООД е издал статии на следните дати: 17.06.2017 г., чрез електронната си медия „rik.bg“, съответно на 06.03.2018 г., чрез електронния сайт „retro.bg“, а чрез печатното издание на вестник „Ретро“ е публикувал статия на 22.11.2018 г. и на 10.01.2019 г. С оглед изключително дългия период от време който е изтекъл между публикуването на по-голямата част от процесните статии, съдът е счел, че не може в случая да се касае за „близък интервал от време“ на издаване между публикуваните материали, а още по-малко може да се говори за „едно и също време“ на издаването им, предвид което и не следва да се застъпва становището, че с публикуването на статиите, които по естеството си представляват различни деяния, доколкото всяка статия представлява отделен деликт, се постига един и същ противоположен резултат, респективно еднакви по характер и интензитет вреди (определение № 12/05.01.2018 г. по гр. д. № 2826/2017 г. на ВКС, 3 гр. отд.).

Като допълнителен аргумент за липсата на солидарна отговорност въззивният съд е отчел отсъствието на абсолютна идентичност в изложената информация във въпросните статии, доколкото, макар в по-голямата си част те да се фокусират върху семейното щастие на ищцата в съвместния ѝ живот с човека до нея – бащата на детето ѝ, то са налице и редица други твърдения, които се споменават епизодично и не от двамата ответници – напр. касателно поведението на ищцата на пътя като „джигит“ (вестник „Ретро“), изнесените

факти за спечелване на титла за красота в конкурс „Балкантурист“ във Видин (страницата на електронната медия „rik.bg“). Посочил е, че прави впечатление, че публикациите в медиите (в това число и електронни и печатното издание на вестника), притежавани от ответника „Пик Нюз“ ЕООД, се отличават от тези, издадени на страниците на електронните медии, собствени на другия ответник „Селевкиди“ ООД, с остротата на изказа и използването на обидни епитети и позорящи внушения. Поради разликата и в деликтното поведение липсва единност на вредоносния резултат и причиняването му от неколцина. Това е така, доколкото наличието и на други негативни публикации, на други издатели не във всички случаи обуславя приложението на чл. 53 ЗЗД (в този смисъл определение № 86 от 9.03.2022 г. на ВКС по гр. д. № 3872/2021 г., II г. о.).

Съдът е приел, че ответникът „Селевкиди“ ООД в много интензивна форма е реализирал генералния деликт (непозволеното увреждане) – публикувал множество статии чрез своите електронни медии с информация, засягаща ищцата, тъй като издадените от него статии са най-много като брой – общо 12 от всички процесни 20. Ответникът „Пик Нюз“ ООД е издал едва 5 от общият брой на процесните статии, станали известни на обществото. За сметка на последното, в две от своите статии ответникът „Пик Нюз“ ЕООД изразил критично отношение към ищцата по повод некоментирани от другия ответник „Селевкиди“ ООД обстоятелства, а именно качествата ѝ във връзка с управлението на и относно спечелването далеч във времето на конкурс за красота чрез отношения с възрастен, но за сметка на това влиятелен мъж.

Въззивният съд е посочил, че подобен паралел е нужен при разделна отговорност на ответниците, тъй като следва да се разграничи приносът на всяка една статия, публикувана от съответната медия, собствена на единия от двамата ответници, поотделно в общите вреди.

Посочил е и че за да е налице в конкретния случай противоправно действие на служителите на двамата ответници, е необходимо чрез своите действия в статиите да са публикували неверни обстоятелства и тези обстоятелства да опозоряват личността на ищцата, т. е. да са осъществили съставите на обидата и клеветата. Неверни обстоятелства са тези, за които се твърди, че са се осъществили, а те не са (или обратното), или пък са се осъществили, но не по твърдения начин. Легална дефиниция на понятията "обида" и "клевета" се съдържа съответно в чл. 146 НК, чл. 148 НК и чл. 147 НК. Обида е налице, когато извършителят каже или извърши нещо унижително за честта и достойнството на другото в негово присъствие. Обидата може да бъде нанесена чрез разпространяването ѝ чрез печатно произведение или по друг начин. Клеветата представлява разгласяване на позорно обстоятелство за другото или приписване на престъпление, което също може да бъде разпространено чрез печатно произведение или по друг начин.

Посочил е и че за вярност могат да бъдат проверявани само твърденията за конкретни факти, разпространени с печатно произведение, доколкото позорят адресата. Но и в този случай издателят не носи отговорност, ако позорящите факти са верни. Не подлежат на проверка за вярност оценъчни съждения-такива съждения съставляват коментар на фактите. Разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от Конституцията на Република България прокламира правото

на всеки да изрази мнение и свободно да го разпространи - писмено или устно, чрез звук или изображение. Ако това право не се използва, за да се увреди доброто име на другото (ал. 2), изразяването и разпространяването на мнение не е противоправно. Поради това всякакви твърдения и оценки за дадена личност могат да се разпространяват свободно, ако не засягат честта и достойнството ѝ. Ако се касае за лице, чието име се коментира или се предполага във връзка с обществен въпрос, свързан с неговия пост, дейност или занятие, изразяването на мнения с негативна оценка, които са във връзка с този пост, дейност или занятие, не съставлява противоправно поведение (в т. см. решение № 204 от 12.06.2015 г. по гр. д. № 7046/2014 г. на IV ГО на ВКС).

С оглед тези уточнения въззивният съд е разгледал съдържанието на процесните публикации и е преценил онези, в които се съдържат твърдения за факти, позорящи личността на ищцата. В публикациите в електроните медии, притежавани от „Селевкиди“ ООД е счетено, че това са: „Д. Л. се държи с мъжа си като с куче: Виж на какво го подлага!...“ и извадка от съдържанието: „Всяка сутрин се чува как хърка навън. Явно не спят заедно с Д., но бива ли такова отношение към човека?! Да спи навън като някакво куче...“, „Край на приказката: Д. Л. се раздели с американския продуцент!“ и извадка от съдържанието: „Д. Л. се тресе от нерви. Д. Л. остана самотна майка“, „Бомба: Л. У. на Д. Л. има друго семейство в Америка“ и част от съдържанието: „Американският продуцент все още е женен и има дете от този брак. Макар отдавна да не е със съпругата си, той не се развежда, защото така ще трябва да се прости с половината от имуществото си, което се оценява на 59 млн. долара. Когато се запознал с Д. Л., той ѝ разкрил всичко това, а тя се съгласила да живее с него в грях.“, „Защо Д. Л. се раздели с мъжа си?..“, „Д. Л. си прибра палавия мъж „и извадка от съдържанието „Д. Л. прости на неверния си мъж“, „Американският съпруг би шута на Д. Л.! (Сагата приключи-виж още)“, „Свърши се: Съпругът на Д. Л. я напусна окончателно! (още подробности)“ „Д. Л. не може да преживее раздялата с мъжа си (Виж как ѝ се стъжни живота)“ и съдържание: „Д. Л. е станала кълбо от нерви. След като съпругът ѝ продуцентът Л. У. я изостави заедно с дъщеря им, актрисата едва се побира в кожата си от яд. Американецът вдигнал щур скандал на жена си и си заминал за Щатите. Оттогава вече ще стане месец изобщо не се е обаждал поне да чуе как е дъщеря им.“, „Д. Л. натирена от мъжа си (Продуцентът Л. У. я заряза с детето им)“ и извадка от съдържанието: „Д. Л. беше позорно натирена от мъжа си - американският продуцент Л. У.. Той се е върнал в родината си, като нито веднъж, вече седмица, не потърсил дъщеря си София. Без много обяснения и въпроси той се разделил със съпругата си. Водещата на съботно-неделния блок по Би Ти Ви не била на себе си от тогава. Тя бе забелязана нервно да влачи дъщеря си в София след себе си.“

Доказателства, че изнесените факти в тези публикации са верни не са ангажирани по делото. Напротив от показанията на свидетеля Т. се установя, че Л. има хармонични отношения с бащата на детето си, че двамата „никога не се били разделяли и никога не са живеели разделено“, двамата не са били в лоши отношения, не го е гонила, винаги са живеели в едно жилище, но той пътувал често, когато снимал филми. Тези показания са дадени в резултат на преки впечатления, взаимно се допълват и не съдържат противоречия, а освен това не са

опровергани от други доказателства. Същите установяват, че информацията, че Д. Л. се е разделила с Л. У. е невярна.

Съдът е приел за неоснователно възражението на "Селевкиди" ООД, че изнесената информация представлява позоваване на друга публикация от по-рано и от чужд произход. В публикациите на електронните страници на „Клюки.бг“, „Разкрития.ком“ и „kliuki.net“ никъде не е отразено, че изявлението в статията е чуждо, а не на автора ѝ и за верността му отговаря той, респ. издателят.

В публикациите на горесцитираните електронни медии се изнася както невярната информация относно личния живот на ищцата за раздялата с бащата на детето ѝ, така и се правят негативни внушения относно нейната личност чрез изразите "нервно влачи дъщеря си", "Д. Л. е станала кълбо от нерви", „Д. Л. си търси нов мъж“, както и с това, че "Когато се запознал с Д. Л., той ѝ разкрил всичко това, а тя се съгласила да живее с него в грях. Все пак Д. се уреди добре, защото получава солидна издръжка от милионера. Така че не можем да я съжалим ни най-малко". С тези статии последователно се навлиза без основание в личния живот на ищцата, тъй като се изнася невярна информация за раздяла с бащата на детето ѝ, и на следващо място, в статиите е изграден образ на жена с нисък морал, която изневерява на бащата на детето си, което поведение е укоримо от морална гледна точка, няма етично отношение и е меркантилна.

Съдът е направил извод, че с изнесената невярна информация относно личния и семейния живот на ищцата, както и позоряща я такава, е осъществен деликт, за който ответникът "Селевкиди" ООД отговаря. Допълнителен аргумент за този извод, съдът е намерил в обстоятелството, че дружеството е премахнало всички 12 на брой статии от съдържанието на своите медии, веднага щом е установило, че срещу него е заявена претенция пред граждански съд от страна на Д. Л.. Счел е, че това обстоятелство логически навежда, че разказаното в статиите и представената в тях информация е от естество да ангажира отговорността на съответната медия, предвид което и своевременно са взети мерки същата да бъде недостъпна. Обосновано е прието в първоинстанционния съдебен акт, че премахването на процесните статии на един по-късен етап не освобождава ответника от неговата отговорност. Нещо повече, в практиката си ВКС застъпва становището, че дори издаването на така наречените „статии-опровержение“, каквито в случая липсват, не освобождава от отговорност виновните (така прието в решение № 224/14.03.2019 г. по н.д. № 1033/2018 г. ВКС).

По отношение на публикациите от вестник „Ретро“ и двата сайта „pik.bg“, „retro.bg“, притежавани от ответника „Пик Нюз“ ЕООД, се установява, че информацията, която същите разпространили също е от естество да предизвика негативни характеристики в образа на ищцата. Счетено е, че този извод се подкрепя от следните заглавия: „Д. Л. стана самотна майка.“, „Само в ПИК и РЕТРО „Ето я голата Д. Л. като Мис Видин. Актрисата спечелила конкурса на Балкантурист чрез любовник“, „Д. Л. с тайна дъщеря в Америка.“, „Д. Л. напусна мъжа си!“ и извадка от съдържанието „Сагата между Д. Л. и американския ѝ мъж Л. У. най-сетне приключила с окончателна раздяла. През последната една година двамата бяха в крайно обтегнати отношения, а за краха на връзката им се говореше от доста време.“, „Д.

Л. Джигит на пътя“ и извадка от съдържанието „Времето все не ѝ достигало...откакто с мъжа ѝ Л. У. се разделили“.

Съдът е посочил, че тези заглавия, част от 5-те издадени от „Пик Нюз“ ЕООД публикации, в своята съвкупност съдържат обобщения на твърдения за факти от обективната действителност – че ищцата се е разделила с мъжа до себе си, който освен това е и баща на дъщеря ѝ; че същият е избягал при другото си семейство в САЩ; че не проявява никакъв интерес нито към ищцата, нито към общото им дете; че дори не се обажда да ги чуе как са. Д. Л. е представена в светлина на нестабилна психически личност след описаната раздяла с американския продуцент. В статиите се съдържат описателни разкази за това как ищцата страда по изгубения си мъж. Тя е представена като изнервена, изтощена и изморена от това, което ѝ се е случило, жена, която дори няма търпението да гледа собственото си дете и се държи с него грубо и недодялано. Наред с това еднократно се споменава още, че ищцата се държи като „джигит“ на пътя, „влачи“ нервно след себе си дъщеря си, а отделно, че ищцата се сдобила с титла в конкурс за красота не по регламентирания ред, а по повод общуването ѝ с по-възрастен мъж, който успял да окаже влияние в избирането на най-красивата претендентка в кастинга.

Счел е, че разказаното в статиите за раздяла между водещата и бащата на детето ѝ не може да се квалифицира нито като обидно, още по-малко като клеветническо. Разпространените пред гражданите проблеми в личните отношения между ищцата и бащата на детето ѝ, раздялата помежду им, непристойното отношение от нейна страна и negliжиране нуждите на дъщеря ѝ, така и по отношение изнесения неморален начин на сдобиване с титлата в конкурс за красота, обаче съдът е приел, че в своята съвкупност и като общо внушение в един значителен период от време (повече от 2 години) са от естество да злепоставят ищцата. Това е така, защото наличието на приписаното ѝ емоционално нестабилно състояние, в това число и по отношение на собствената ѝ рожба е морално укоримо. Отделно, приписването на неверния факт на шофирането като „джигит“, доколкото няма ангажирани от ответната страна доказателства в посока неспособност на ищцата да управлява надлежно своя лек автомобил, е не само унижително за честта и достойнството на ищцата, но е и обществено позорящо, доколкото на такова поведение не само се гледа с недобро око, но е и забранено. Горното е вярно и касателно изнесената информация, че ищцата в миналото се е сдобила с титла от конкурс за красота не само по нечестен, а и по неморален път – чрез контакти с „любовник“.

Съдът е отчел, че по делото не са ангажирани доказателства за верността на изнесените в публикациите от медиите на „Пик Нюз“ ЕООД злепоставящи ищцата факти, нито че оповестяването им е резултат от добросъвестна проверка, а в тежест на ответната страна по иска е било да го направи по делото. Противното не следва и от самите публикации, поради което по делото не е установено, че изнесената информация е вярна. Дори свидетелят Н., журналист във вестник „Ретро“ и в сайта с идентично наименование, сам признава, че предвид обема информационен поток, който се тиражира в тези среди, е много трудно всеки факт да бъде неминуемо проверен касателно неговата правдивост. Нещо повече, същият признава пред съда, че доколкото му е известно никой не е търсил ищцата, за да се увери, че

изнесеното в медийното пространство отговаря на действителното положение, като сам също не направил опит да намери г-жа Л., респективно да установи дали разказаното пред обществото е истина или не.

В обобщение съдът е приел, че публикациите на вестник „Ретро“ и двата сайта „pik.bg“ и „retro.bg“ съдържат твърдения за злепоставящи ищцата факти, поради което по делото е установено, че с разпространяването им е проведено противоправно поведение от страна на служителите на „Пик Нюз“ ЕООД по смисъла на чл. 45 ЗЗД, за което отговорност носи ответното дружество - юридическо лице като собственик на медии, в това число и електронни такива.

Съдът е посочил и че е вярно (същото се извежда и от разпита на свидетеля Н.), че житейски не е логично да се очаква от ответниците да докажат всички обстоятелства, коментирани в публицистичните материали. Последното е вярно, доколкото всеки би си дал сметка, че установяването на тези факти би отнело на първо място немалко време, а освен това повечето от тях са от личен характер, което неимоверно много би затруднило разкриването им, още повече доказването им. При все това обаче, в тежест на ответните дружества е било да ангажират в хода на процеса доказателства, от които за съда да се създаде поне съмнение, хипотетична възможност описаното в статиите да е вярно. Всякакви доказателства в горепосочения смисъл липсват по делото, като такива не са ангажирани и пред въззивната инстанция.

При определяне размера на обезщетението въззивният съд е посочил, че е установено, че Д. Л. е изживяла стрес, душевно беспокойство и нематериални вреди в един значителен по продължителност период. Последното обстоятелство без всякакво съмнение се отразява и върху интензитета на преживяното, доколкото с времето усещането за вътрешно непримирение с изписаните опозоряващи твърдения, се е засилвало. Не следва да бъде пренебрегван и фактът, че ищцата е медийно известна личност, което неминуемо превръща същата в разпознаваемо за обикновения гражданин лице, но за сметка на това натоварва личността с бремето да мисли винаги как поведението и действията ѝ ще бъдат възприети от околните, да се старее да се хареса, да бъде модел и еталон за подражание. Последното безсъмнено трудно би постигнато при наличие на върлуващи в електронното пространство сензации от характер на процесните, като това на свой ред привнася усещане за допълнително бреме у засегнатото лице.

Съобразил е и разпространението на публикацията до широк кръг лица, включително на работно място на ищцата, сред съседи, познати и близки роднини, както и спецификата на изнесените факти – разваляне на най-съкровени в интимен план отношения – тези със съпруга и собственото ти дете. Последните се отразяват на личните блага на засегнатия в степен, по-висока от обичайната. Освен това, предвид че ищцата е личност небезизвестна на обществото, достатъчно е наличието дори и на хипотетична възможност публикацията да доведе до притеснения у нея за професионалното ѝ развитие и за репутацията ѝ на добър професионалист. Приел е обаче, че претърпените от ищцата неимуществени вреди не могат да се остойностят на претендираното от нея, доколкото последната като лице в медийния бранш следва да е свикнала да бъде „под прожекторите“ и обект на засилено внимание и

интерес от околните, като сама е избрала своя професионален път, отчитайки и негативните аспекти, с който същият е свързан.

Предвид приетото от съда по-голямо участие в нанасянето на неимуществени вреди от страна на „Селевкиди“ ООД (издадени значителен брой статии, макар и през некратьк период от време – общо 12 статии от притежаваните от този ответник електронни медии, е сметено, че отговорността за обезщетението, което следва да овъзмезди ищцата, следва в по-значителна степен да се възложи в тежест именно на това дружество. Предвид ангажираните в хода на процеса доказателства и фактът, че твърденията за колапс в отношенията на ищцата с бащата на детето ѝ, допълнително обрисувани с множество детайли, предмет на разглеждане в статиите на ответника „Селевкиди“ ООД предопределят последният да плати на Д. Л. сума в размер на 2600 лева, съизмерими с нанесените от него вреди от нематериален характер.

Другият ответник „Пик Нюз“ ООД е публикувал едва 5 на брой статии в споменатия в решението период от време. За сметка на това следва да бъде подчертано обстоятелството, че този ответник чрез притежаваните от него медии в публикациите си е бил дързък в констатациите, дотам, че да публикува информация как ищцата е спечелила конкурс за красота посредством лични контакти с възрастен мъж, притежаващ влияние върху журито на конкурса. Наред с това последният ответник е окачествил ищцата като шофьор „джигит“ на пътя, което по сила на внушението се характеризират с доста по-осезаем интензитет от останалите публицистични материали. Счетено е, че ответникът „Пик Нюз“ ООД следва да отговаря за сума в размер на 1 000 лева, представляваща обезщетение за нанесените на ищцата неимуществени вреди в резултат от публикуваните от него статии.

По основанията за допускане на касационно обжалване по чл. 280, ал.1, т. 3 ГПК по въпроса: по какви критерии се определя броя на деликтите и съответно наличието на солидарна отговорност по чл. 53 ЗЗД в хипотеза, в която претендираните вреди са причинени от няколко публикации, осъществени в определен период от време, от издания, собственост на различни лица:

Въпросът е свързан с критериите, по които се преценява наличие на солидарна отговорност по чл. 53 ЗЗД в хипотеза като настоящата.

В общата теория на правото деликтът се определя като действие (бездействие), при което виновно са причинени вреди другиму. Деликтът може да бъде причинен от едно действие (бездействие) или от поредица действия, които в съвкупност водят до вредоносния резултат. Дали публикации в медиите или разпространени от медиите изявления съставляват един или няколко деликта зависи от фактите по конкретния случай. Във всички случаи обаче, когато медийните издания са собственост на различни лица и е налице противоправно поведение на служители на всяко от изданията, е налице повече от един деликт (служителите във всяка от медиите осъществяват деликт, за който съответния възложител-издател носи гаранционно-обезпечителната отговорност по чл. 49 ЗЗД).

Възникването на солидарната отговорност по чл. 53 ЗЗД е обусловено не от броя на деликтите, а от съпричиняване на вредата. Съпричиняване на вредата от деликвентите е налице не само при съизвършителство, но и когато деликвентите не знаят, че причиняват

вреда съвместно с други лица. Релевантно е дали е налице неделима вреда, която се намира в причинна връзка с действия или бездействия на две или повече лица. Според правната теория достатъчно е деянието на всеки от съпричинителите да представлява част от верижния процес на увреждането, да е налице фактически единен в пространствено и времево отношение процес, който се състои от самостоятелни непозволені увреждания (П. Г., „Деликтно право“, издателство „Фенея“, 2007 г.). За характеристиката „съпричиняване на вредата“ няма изискване за едновременност на действията на всички деликвенти или извършването им в кратък период от време. Нормата на чл. 53 ЗЗД не поставя никакви допълнителни ограничения и изисквания за пасивната солидарна отговорност в аспекта на вредата, освен тя да е причинена от няколко лица. Съдържанието на самото причиняване е конкретен въпрос във всеки отделен случай и се подчинява единствено на критерия за причинноследствената зависимост между деликтното действие или бездействие на деликвентите и настъпилата вреда.

Когато публикации се осъществяват в определен период от време от медийни издания, собственост на различни лица, солидарна отговорност по чл. 53 ЗЗД ще възникне, ако темата на публикациите и съдържанието им е сходно и засяга едни и същи неимуществени блага на увредения, така че всяка от публикациите съпричинява настъпването на неделимата вреда.

Ако темата на публикациите е различна или се засягат различни неимуществени блага на увредения, непозволените увреждания имат самостоятелен характер и всеки от деликвентите ще отговаря за причинените от него вреди.

По основанията за допускане на касационно обжалване по чл. 280, ал. 1, т. 1 ГПК по въпроса: за приложението на критерия „справедливост“ по чл. 52 ЗЗД в хипотеза, в която претендираните вреди са причинени от няколко публикации с неидентично съдържание, осъществени в определен период от време, от издания, собственост на различни лица.

Обезщетението се определя според критериите, разяснени с ППВС № 4/1968 г. съобразно конкретните факти и обстоятелства, личността на увредения, субективните му негативни преживяване, отражението върху социалната сфера на общуване и работа, контактите и взаимоотношенията със семейството и близките му и други подобни обстоятелства, видът на противоправното действие – дали е клевета или обида и тежестта му с оглед общоприетите норми на етика и морал, обемът на обществения отзвук, стандарта на живот и пр. Когато деликвентите са солидарно отговорни съгласно чл. 53 ЗЗД не се изследва съотношението между вината на съпричинителите. В този смисъл е и практиката на ВКС по решение № 253 от 29.01.2014 г. по гр. д. № 1251/2012 г., III г. о.

В хипотеза когато е налице съпричиняване на вредата по смисъла на чл. 53 ЗЗД, но искът е предявен само спрямо някой или някои от солидарно отговорните деликвенти, при преценка размера на обезщетението, което дължат ответниците по конкретното дело, съдът следва да отчете и налични данни, че част от солидарното задължение вече е погасено, чрез присъждане на обезщетение по друго дело против друг или други от солидарните длъжници, съпричинили неделимата вреда. Пасивната солидарност по чл. 53 ЗЗД е уредена в полза на кредитора и предполага реализиране на отговорността в един процес. Когато кредиторът

обаче предпочете да предяви отделни искиве спрямо деликвентите, съпричинили вредата, всеки от тях може да прави общите възражения, както и възражението, че част от задължението е погасено от друг солидарен длъжник, а съдът следва и служебно да вземе предвид последното. Без отчитане на това обстоятелство би се достигне до неколкократно обезщетяване на една и съща вреда.

По основателността на касационната жалба:

Касаторката е оспорила правните изводи на съда относно липсата на съпричиняване на вредата от ответниците и относно размера на определеното обезщетение, а ответниците „Селевкиди“ ООД, гр. София и „Пик Нюз“ ЕООД, гр. София не са подали отговор на касационната жалба и следователно в касационното производство не се оспорва възприетата от въззивния съд фактическа обстановка, а именно: датата на публикуване и съдържанието на 12 броя статии в медийните издания, собственост на „Селевкиди“ ООД, гр. София и 5 броя в медийните издания, собственост на „Пик Нюз“ ЕООД, гр. София, в които е изнесена невярна информация за личния и семейния живот на ищцата по обиден и позорящ начин, внушаващ образ на жена с нисък морал, която изневерява на бащата на детето си, макар че се възползва от материалните облаги, които ѝ носи връзката им, психически нестабилна личност, negliжираща детето си и нарушаваща законови и морални норми, като всички статии (включително и трите статии в издания, собственост на „Спортал.бг“ ЕАД, гр. София, спрямо когото първоинстанционното решение е влязло в сила) са разпространени в периода 13.08.2015 г. – 10.01.2019 г.

При възприетите от въззивния съд факти основателен е доводът в касационната жалба за неправилност на извода на съда, че ответниците не носят солидарна отговорност за причинените чрез публикациите неимуществени вреди. Въззивният съд неправилно е приложил нормата на чл. 53 ЗЗД. Касае се за няколко деяния, за всяко от които ответниците носят гаранционно-обезпечителната отговорност по чл. 49 ЗЗД. Деянията са идентични – изнасяне на невярна информация за личния и семейния живот на ищцата по обиден и позорящ начин – и със сходна тематика и съдържание, като злепоставящите твърдения и уронващи честта и достойнството обиди са поднесени по един скандален начин. Всяко от тези деяния е кумулирало претърпените от ищцата неимуществени вреди – засягане на честта, достойнството и доброто ѝ име и изживените обида, притеснения и стрес. Не може да се направи разграничение на причинените от всяка публикация вреди, тъй като отделното деяния сами по себе си може и да не са от естество да предизвика сериозни и/или продължителни във времето негативни последици, но кумулативния ефект от тях има много по-голямо отражения в емоционалната и психична сфера на увредения. Затова вредата се явява неделима и ответниците на основание гаранционно-обезпечителната отговорност по чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД и с оглед нормата на чл. 53 ЗЗД отговарят солидарно спрямо ищцата за обезщетяване на вредата.

Основателни са и доводите в касационната жалба, че съдът неправилно е приложил чл. 52 ЗЗД и не е отчел всички релевантни обстоятелства. Показанията на свидетелката Т. установяват как изживените обида, притеснения и стрес от изнесената в публикациите невярна информация и злепоставящи твърдения, достигнала до широк кръг хора,

включително до семейния, приятелски и професионален кръг, са се отразили на ищцата – познати и колеги непрекъснато я питали дали информацията в публикациите е вярна и ищцата трябвало да обяснява и отрича; същите въпроси отправяли и родителите ѝ; силно се притеснявала тази информация да не достигне до детето ѝ, но все пак то задало въпрос дали ще се раздели с баща му; за да избегне подобни разговори ограничила социалните си контакти и спряла да излиза, като с партньорът ѝ и баща на детето ѝ се затворили в къщи; силно се разстройвала при прочит на публикация; станала нервна, избивало я на плач, от непрекъснатото притеснение станала „кълбо от нерви“, непрекъснато споделяла, че не може да спи.

При определяне размера на обезщетението следва да се отчете и че ищцата по професия е актриса и през процесния период е, една от водещите на сутрешно ток шоу предаване „Всяка събота и неделя“ по ефирна телевизия БТВ, т. е. е известна в обществото личност. Неправилно обаче съдът е приел, че това е основание за присъждане на по-ниско обезщетение, тъй като ищцата е лице от медийния бранш и следва да е свикнала да бъде „под прожекторите“ и обект на засилено внимание и интерес от околните, като сама е избрала своя професионален път, отчитайки и негативните аспекти, с които същият е свързан. Действително като известна в обществото личност, ищцата следва да търпи завишения интерес, който се проявява към професионалните и обществените ѝ изяви, както и към личния живот. Допустимата по-голяма намеса в частноправната ѝ сфера обаче се определя от границите, визирани в чл. 39, ал. 2 и забраната за злоупотреба с права съобразно чл. 57, ал. 2 от Конституцията на Република България. Когато свободата на словото се упражнява превратно, чрез изнасяне на неистинска информация за личния и семеен живот и с обидни и позорни внушения за личността на увреденото лице със съзнаваната цел да се увредят честта, достойнството и доброто му име или чрез пренебрегване на тези последици от деянието, завишените изисквания към публичните личности да търпят по-голяма намеса в частноправната им сфера се явяват неотнормирани. Както и всеки друг правен субект и публичните личности не следва да понасят неправокирано от тяхно действие или изявление медийно разпространение на неистинска информация за техния личен и семеен живот, поднесена по скандален начин с обидни и злепоставящи внушения относно техния морален облик.

При определяне размера на обезщетението следва да се отчете, че вредата е причинявана с многобройни публикации, предназначени да достигнат до неограничен кръг читатели в продължителен период (около три години и пет месеца), като всяка следваща публикация е натрупвала (кумулирала) към интензитета на негативните изживявания и чувството на безсилие да се спре публикуването на обидна и/или позоряща невярна информация за личните ѝ семейни отношения и поведението ѝ в или извън дома.

При определяне размера на заместващото обезщетение за причинените неимуществени вреди следва да се отчете и тежестта на деликтното поведение – разпространение по скандален начин на невярна информация за личния и семеен живот на ищцата, създаваща ѝ образ на неморална, преследваща единствено финансова изгода, психично неустойчива, включително и в отношението си към детето ѝ и то единствено с цел да се уронят честта,

достойнството и доброто ѝ име (в нито една от публикациите изнесената информация не е свързана с общественозначим въпрос, във връзка с който да е разпространена) или при пряко пренебрегване на причиняваните вреди, което обуславя извод за наличие на съзнавана злоупотреба с правото на свобода на словото (от показанията на свидетелите Т. и Н., работещ във вестник „Ретро“, се установява, че нито един от авторите на разпространените статии не е направил опит да се свърже с ищцата, за да провери достоверността на изнесената информация за семейния ѝ живот).

Отчитайки тези обстоятелства съдебният състав определя обезщетение за причинените неимуществени вреди (притеснения и страх, че обидната, позоряща и невярна информация става достояние на неограничен кръг хора, които въз основа на нея формират мнението си за личността на ищцата, прякото отражение върху ежедневието ѝ, довело до ограничаване на социалните контакти извън професионалните и затваряне в дома ѝ, непрекъснатото опровергаване истинността на разпространяваната информация при разговори с познати, приятели и родителите на ищцата, страхът невярната информация да не достигне до детето ѝ и как това може да му се отрази, чувството на безсилие да спре публикациите в медийното пространство на тази тема, всички търпени в процесния период около три години и пет месеца, като всяка следваща публикация е засилвала натрупаното нервно напрежение и интензитета на негативните емоции) в размер на 20 400 лв. (вредите не могат да бъдат обезщетени с определяне на обезщетение за всяка отделна публикация в определен размер и сумирането в обща сума).

При преценка отговорността на ответниците „Селевкиди“ ООД, гр. София и „Пик Нюз“ ЕООД, гр. София, спрямо които е висящо настоящото производство, следва да бъде отчетено и обстоятелството, че вредата е съпричинена не само от тях, но и от „Спортал.бг“ ЕАД, гр. София (спрямо което дружество първоинстанционното решение е влязло в сила и с което ищцата е сключила споразумение за заплащане на сумата 2400 лв.), както и че в касационната жалба е налице позоваване на влязло в сила решение № 984 от 26.08.2021 г. по гр. д. № 3612/2020 г. на Апелативен съд-София, с което „Хот Арена“ ООД, гр. София, Издателска къща „Марица“ ООД, гр. Пловдив и „168 часа“ ЕООД, гр. София са осъдени солидарно да заплатят на ищцата обезщетение за неимуществени вреди в размер на 8000.00 лв., в резултат на деликтни дейния, идентични с тези по настоящия спор, осъществени в периода 9.07.2017 – 27.11.2018 г., т. е. в рамките на процесния и по настоящото дело период. Следователно от определеното обезщетение за неимуществени вреди в размер на 20 400 лв. по влезли в сила решения срещу други солидарни по чл. 53 ЗЗД длъжници вече са присъдени 10 400 лв. По настоящото дело ответниците „Селевкиди“ ООД, гр. София и „Пик Нюз“ ЕООД, гр. София следва да бъдат осъдени да заплатят солидарно сумата 10 000 лв. Въззивното решение следва да бъде отменено в частта, с която „Селевкиди“ ООД, гр. София е осъдено да заплати сумата 2600 лв., а „Пик Нюз“ ЕООД, гр. София сумата 1000 лв., като искът е отхвърлен за разликата до 10 000 лв. и вместо него да се постанови друго за солидарното осъждане на дружествата да заплатят сумата 10 000 лв., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска – 28.01.2019 г. до окончателното изплащане.

В частта, с която искът е отхвърлен за разликата над сумата 10 000 лв. до претендирания

размер от 24 900 лв. въззивното решение следва да бъде потвърдено.

Страните следва да си възстановяват направените разноски съобразно с основателната и неоснователната част на иска.

Ищцата е направила разноски в съдебното производство общо в размер на 6634 лв., от които ответниците ѝ дължат солидарно 2664.26 лв., съответни на основателната част от иска.

„Пик Нюз“ ЕООД, гр. София е направило разноски в първоинстанционното и въззивното производство общо в размер на 2920 лв., от които ищцата следва да възстанови 1747.31 лв., съответни на неоснователната част от иска.

„Селевкиди“ ООД, гр. София не е претендирано възстановяване на разноски.

По изложените съображения, Върховният касационен съд, Второ гражданско отделение

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 261531 от 5.05.2022 г., постановено по гр. д. № 10179 по описа за 2020 г. на Софийски градски съд в частта, с която „Селевкиди“ ООД, гр. София е осъдено да заплати на Д. Л. С. сумата 2600 лв., обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди от обиди и клеветнически твърдения, публикувани през периода 13.08.2015 г. - 26.11.2018 г. в „Клюки.бг“, „Разкрития.ком“ и „kliuki.Net“, ведно със законната лихва от 28.01.2019 г., а „Пик Нюз“ ЕООД, гр. София сумата 1000 лв., обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди от обиди и клеветнически твърдения, публикувани през периода 17.06.2017 г. - 10.01.2019 г. в „pik.bg“, „Ретро.бг“, и в „Ретро“, ведно със законната лихва от 28.01.2019 г. като искът е отхвърлен за разликата до 10 000 лв. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА „Селевкиди“ ООД, ЕИК 203353210, гр. София, ул. "Краище" № 1 и „Пик Нюз“ ЕООД, ЕИК 202235999, гр. София, бул. "Мария Луиза" № 92, ет. 3 да заплатят солидарно на Д. Л. С., ЕГН [ЕГН], съдебен адрес: [населено място], [улица], адвокат М. З. сумата 10 000 лв., обезщетение за неимуществени вреди, причинени от обидни и уронващи честта и достойнството твърдения в публикации в периода 13.08.2015 г. – 10.01.2019 г. в „Клюки.бг“, „Разкрития.ком“, „kliuki.net“, „pik.bg“, „retro.bg“ и вестник „Ретро“, ведно със законната лихва, считано от 28.01.2019 г. до окончателното изплащане.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 261531 от 5.05.2022 г., постановено по гр. д. № 10179 по описа за 2020 г. на Софийски градски съд в частта, с която е отхвърлен предявения от Д. Л. С. против „Селевкиди“ ООД, гр. София и „Пик Нюз“ ЕООД, гр. София иск за присъждане на разликата над сумата 10 000 лв. до предявения размер от 24 900 лв., обезщетение за неимуществени вреди, причинени от обидни и уронващи честта и достойнството твърдения в публикации в периода 13.08.2015 г. – 10.01.2019 г. в „Клюки.бг“, „Разкрития.ком“, „kliuki.net“, „pik.bg“, „retro.bg“ и вестник „Ретро“.

ОСЪЖДА „Селевкиди“ ООД, ЕИК 203353210, гр. София, ул. "Краище" № 1 и „Пик Нюз“ ЕООД, ЕИК 202235999, гр. София, бул. "Мария Луиза" № 92, ет. 3 да заплатят солидарно на Д. Л. С., ЕГН [ЕГН], съдебен адрес: [населено място], [улица], адвокат М. З. разноски за съдебното производство в размер на 2664.26 лв.

ОСЪЖДА Д. Л. С., ЕГН [ЕГН], съдебен адрес: [населено място], [улица], адвокат М. З. да

заплати на „Пик Нюз“ ЕООД, ЕИК 202235999, гр. София, бул. "Мария Луиза" № 92, ет. 3
разноски за съдебното производство в размер на 1747.31 лв.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____